

РЕШЕНИЕ

№ 10111

гр. София, 27.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 29.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **2350** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 28 от Закона за хазарта (ЗХ).

Образувано е по жалбата на „ЦЕТИ-2008“ООД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощник адв. К. Г. против решение № 000030-1757/19.02.2024 г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, с което е оставено без уважение искането на оспорващия с вх. № 26-Ц-38/26.01.2024 г. за възстановяване на платена с платежно нареждане от 22.01.2024 г. по сметка на НАП вноска за социално отговорно поведение по чл. 10а от ЗХ в размер на 5 000 лв. като неоснователно. Обосновават се доводи за материална незаконосъобразност на оспорения административен акт - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. Оспорва се даденото от административния орган тълкуване на чл. 10а, ал. 3 от ЗХ. Излагат се съображения, че до получаване на лиценза организаторът на хазартни игри не осъществява дейност и именно затова е предвидено да не заплаща вноска за социално отговорно поведение като организатор, тъй като той няма поведение (не организира хазартни игри), което да изисква вноска за социална отговорност. Посочва, че според чл. 29, ал. 2 от ЗХ, лице по чл. 4 може да организира хазартни игри и дейности по този закон след получаване на удостоверение за издаден лиценз, което обосновава извод, че търговското дружество е придобило качеството организатор на хазартни игри и може да осъществява тази дейност едва след получаване на лиценз за организиране на хазартни игри, което в случая е станало на 02.01.2024 г. и следователно вноската по чл. 10а, ал. 1 от ЗХ е дължима до

31.03.2024 г. единствено за 2024 г. Претендира се отмяна на оспореното решение и присъждане на направените по делото разноски, съгласно списък по чл. 80 от ГПК.

Ответната страна - Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите (НАП), чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата по съображения, подробно изложени в писмено становище към административната преписка и депозирани по делото писмени бележки. Моли за отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното: Жалбата за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна-адресат на оспорения индивидуален административен акт в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 28 от ЗХ.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По делото не съществува спор по фактите, които се състоят в следното:

Оспорващото търговско дружество е организатор на хазартни игри с игрални автомати и притежава лиценз за организиране на игри с игрални автомати в обект в [населено място], [улица]. Лицензът е издаден въз основа на решение №000030-10256/12.12.2023 г. на изпълнителния директор на НАП. Видно от приемо-предавателен протокол № М-26-Ц-189 Удостоверение за издаден лиценз №000030-10639/28.12.2023 г. е получено от представител на търговското дружество на 02.01.2024 г. С платежно нареждане от 03.01.2024 г. (стр. 23) „ЦЕТИ-2008“ООД е заплатило годишна вноска по чл. 10а, ал. 1, т. 3 за 2024 г. в размер на 5000 лв. за този обект. С платежно нареждане от 22.01.2024 г. (стр. 22) организаторът е внесъл годишна вноска по чл. 10а, ал. 1, т. 3 за 2023 г. в размер на 5000 лв.

С искане вх. № 26-Ц-38/26.01.2024 г. „ЦЕТИ-2008“ООД е поискало възстановяване на платена вноска по чл. 10а от ЗХ, заплатена с платежно нареждане от 22.01.2024 г. в размер на 5 000 лв.

Въз основа на така безспорно установените факти, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

С оглед обхватът на проверката по чл. 168 от АПК настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган по чл. 17, ал. 1, т. 16 от ЗХ.

В чл. 17 от ЗХ са уредени функциите и правомощията на изпълнителния директор на НАП, който съгласно чл. 16 от ЗХ осъществява държавния надзор в областта на хазарта и свързаните с хазарта дейности. Според чл. 17, ал. 1, т. 16 от ЗХ изпълнителният директор на НАП осъществява и други правомощия, освен посочените в т. 1-15, в областта на хазарта и свързаните с него дейности, предвидени в нормативен акт. Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗДТ контролът по правилното определяне и събирането на таксите се провежда от ръководителите на съответните държавни органи и бюджетни организации и съдилищата. Изпълнителният директор на НАП е органът, който следва да издаде акта и пред когото следва да се подаде искане за прихващане и/или възстановяване на недължимо платени такси, тъй като той е органът, който осъществява дейността по издаване и продължаване на лицензите за организиране на хазартни игри, както и има правомощията да се произнася и по други

въпроси в областта на хазарта и свързаните с него дейности. Следователно, изпълнителният директор на НАП, е материално компетентният орган да разрешава и съответно да отказва възстановяването на недължимо платени такси.

Оспореното решение е издадено и в предвидената в закона писмена форма, при спазване на изискванията за съдържание и при липса на нарушения на административнопроизводствените правила, обезпечаващи правилното установяване на релевантните по случая факти.

С оглед мотивите на оспореното решение и доводите изложени в сезиращата съда жалба следва да се приеме, че спорът е правен и се свежда до правилното прилагане на материалния закон. Разрешаването на този спор налага да се даде отговор на въпроса относно момента на възникване на задължението по чл. 10а, ал. 1, т. 3 от ЗХ за заплащане на вноски за социално отговорно поведение.

Съгласно чл. 10а, ал. 1 от ЗХ за организаторите на хазартни игри са длъжни да правят годишни вноски за социално отговорно поведение за всеки издаден лиценз, което за процесната игрална зала възлиза на 5000 лева, на основание т. 3. Ал. 3 на същия член задължава организаторите на хазартни игри да направят вноските в срок до 31 март на текущата година, а ако са получили лиценз след тази дата, да заплатят годишните вноски в 30-дневен срок от датата на получаване на лиценза. За невнесените в срок вноски се дължи лихва в размер на законната лихва.

Процедурата по издаване на лиценз за организиране на хазартни игри е уредена в Глава II от ЗХ. Въз основа на подадено заявление и след спазване на процедура, уредена в чл. 23-27 от ЗХ изпълнителният директор на НАП се произнася с решение за издаване на лиценз (чл. 26, ал. 2 от ЗХ). След влизане в сила на решението и заплащане на таксите по чл. 30 от ЗХ изпълнителният директор на НАП издава удостоверение за издаден лиценз за организиране на хазартните игри, арг. чл. 29, ал. 3 и чл. 34, ал. 1 от ЗХ. Издаването на лиценз и издаването на удостоверение са два отделни етапа от процедурата за разрешаване организирането на хазартни игри.

Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 1 и ал. 3 от ЗХ, всяка хазартна игра и дейност на територията на Република България може да се организира само с лиценз, издаден от изпълнителния директор на НАП, който дава право за организиране само на изрично посочената в него игра или дейност и не може да се прехвърля.

Хазартните игри и дейностите по ЗХ могат да се организират само след получаване на удостоверение за издаден лиценз. Удостоверението се издава въз основа на влязло в сила решение на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите (чл. 29, ал. 4 от ЗХ).

Анализът на визираните правни норми налага извод, че правопораждащият факт за възникване на качеството „организатор на хазартни игри“ е влизане в сила на решението на изпълнителния директор на НАП за издаване на лиценз, което по същността си представлява и индивидуален административен акт по чл. 21 от АПК.

От своя страна удостоверението за издаден лиценз по същността си представлява единствено удостоверителен документ за вече настъпилия юридически факт по издаване на лиценз и придобиване на качеството на организатор на хазартни игри. Удостоверението се издава на основание вече влязло в сила решение за издаване на лиценз. То няма характера на индивидуален административен акт. То има значение единствено за фактическото осъществяване на дейността на вече придобилия качеството „организатор на хазартни игри“.

Следователно, дължимостта на вноската по чл. 10а от ЗХ не се свързва с получаване

на удостоверение по чл. 34 от ЗХ, а зависи единствено от влизане в сила на решението за издаден лиценз за организиране на хазартни игри. Моментът от който същото е влязло в сила определя кога вноската става дължима, както това изрично е отбелязано в чл. 10а, ал. 3 от ЗХ. Тя е годишна, следователно се плаща отделно за всяка година, през която лицето притежава това качество. (в този смисъл решение № 5230 от 25.04.2024 г. по адм. д. № 6583/ 2023 г. на Върховния административен съд)

В подкрепа на изложеното е и нормата на чл. 40, ал. 1 от ЗХ, която дава възможност на организаторът на хазартни игри да спира и възобновява дейността си по негово собствено желание, като предава удостоверението си за издаден лиценз за съхранение на НАП. По силата на ал. 4 на чл. 40 от ЗХ спирането или възобновяване на дейността не се отразява на срока на издадения лиценз.

В конкретния случай, решение №000030-10256/12.12.2023 г. на изпълнителния директор на НАП е връчено по електронен път на 12.12.2023 г. Липсват твърдения и данни то да е оспорено, поради което е влязло в сила на 29.12.2023 г., поради официални почивни и празнични дни за 2023 г. От тази дата „Цети -2008“ООД е придобило качеството „организатор на хазартни игри“ и е станало задължен субект по чл. 10, ал. 1 от ЗХ. С оглед на това и вноската за социално отговорно поведение за 2023 г., заплатена с платежно нареждане от 22.01.2024 г., не е недължимо платена и не подлежи на връщане.

Предвид изложеното, спрямо оспореното решение не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 4 от АПК, което налага отхвърляне на жалбата.

Предвид изхода на делото направеното от ответника искане за присъждане на разноски следва да бъде уважено на основание чл. 143, ал. 3 от АПК.

С оглед на изложеното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЦЕТИ-2008“ООД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощник адв. К. Г. против решение № 000030-1757/19.02.2024 г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

ОСЪЖДА „ЦЕТИ-2008“ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите разноски по делото в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: